

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/77/2014
Identifikačné číslo spisu:	1212216130
Dátum vydania rozhodnutia:	07.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1212216130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO : 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorej koná ako prokurista advokát JUDr. Juraj Klačan, proti žalovanej W. K., t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou U. I., tajomníčkou Okresného súdu Bratislava II, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, o zaplatenie 309,67 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19 C 232/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013 sp. zn. 5 Co 314/2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013 sp. zn. 5 Co 314/2013 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 5. februára 2013 č. k. 19 C 232/2012-77, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 309,67 EUR spolu s úrokmi z omeškania 77,57 EUR a s úrokmi z omeškania 9% zo sumy 192,40 EUR od 16. 4. 2010 do zaplatenia, a zaplatiť jej aj náhradu trov konania 96,57 EUR, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania, pretože medzi žalovanou a ním neexistuje žiadny spôsob vyrovnania vzťahu, ktorý by vyplýval z právneho predpisu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazoval na to, že odvolací súd nesprávne aplikoval na daný prípad ustanovenie § 201 O. s. p., keď správne mal vychádzať z § 93 ods. 4 tohto predpisu, a že

nepostupoval správne, keď hlavného účastníka (žalovanú) nevyzval, aby sa k ním podanému odvolaniu vyjadrila.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na jeho podanie, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O. s. p. dovolaateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Pretože v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže dôjsť postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v rozsahu legitimácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. V prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnaní vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník bez ďalšieho (t. j. bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje) podať odvolanie (§ 201 veta druhá O. s. p.).

Ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O. s. p., nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodiť aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou vigilantibus scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takomto prípade na výzvu súdu sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním.

V preskúmvanej veci odvolací súd správne konštatoval, že nejde o prípad, keď z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi žalovanou a vedľajším účastníkom. Rovnako správne poznamenal, že v prípadoch, ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, je pre posúdenie oprávnenosti vedľajšieho účastníka podať odvolanie významné, či s ním súhlasí účastník, ktorý sám odvolanie nepodal. Nesprávny bol však jeho postup, pokiaľ nezistil, resp. sa ani nepokúsil zistiť stanovisko žalovanej (opatrovníčky žalovanej), či s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane súhlasí, prípadne nevyzval aj samotného vedľajšieho účastníka na predloženie tohto súhlasu. Jeho rozhodnutie o odmietnutí odvolania vedľajšieho účastníka tak treba považovať za predčasné, a teda nesprávne. Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.